

TÉMA: Komunikace při vytváření výchovného kolektivu představení se, vytváření základních komunikačních pravidel kolektivu, zdvořilost, otevřená komunikace

Základní prvky verbální komunikace v mezilidských vztazích pozdrav, otázka, prosba, poděkování, omluva

Třída: 1. Počet žáků: 27 Časový rozsah: 4 vyučovací hodiny

Název aktivity: Pohádka bez názvu
Pomůcky: loutkové divadlo - loutky, kulisy
Cíle aktivity:

- Žák popíše chování dětí
- Žák vymyslí název pohádky

Popis aktivity:

- Děti dostanou úkol pozorně poslouchat pohádku, aby jí mohli vymyslet název
- Učitel zahraje pohádku
 - Učitel vstupuje do pohádky otázkami pro děti a ty hledají nová řešení, rady

Otázky k žákovské

reflexi: Proč poslal král děti k čarodějnici?
Proč poslala Klodylda na děti tmu?
Co udělaly děti pro to, aby se dostaly z lesa?

Učitelská reflexe: Žáci vymysleli různé názvy pohádky např. O neposlušných dětech, O bílé pastelce

Použitá literatura: SEVERINOVÁ, Jitka. *Pohádky k malování*. Rubiko, 2009

Příloha č.1: Pohádka bez názvu

Název aktivity: Seznamovací bingo
Pomůcky: pracovní list s herním tiketem
Cíle aktivity:

- Žák vyhledá spolužáka podle daných kritérií

Popis aktivity:

- Děti dostanou herní tiket, ve kterém jsou políčka a v každém políčku je obrázkem vyjádřeno co děti rády dělají, jaké mají zájmové aktivity –např.mám psa, mám rád knihy, mám rád jízdu na kole, mám rád počítač, hraji na housle, mám rád bonbony, mám rád jablko, rád cvičím, rád plavu, rád lyžuji, rád zpívám, rád maluji, mám rád s slunečné počasí, rád spím, rád si hraji s legem. Úkolem je získat v daném čase co nejvíce podpisů od spolužáků. Každý žák může do tiketu umístit jen dva podpisy. Do mřížky 4×4 musí přijít 16 různých podpisů. Vítězí ten, kdo má nejvíce podpisů.

Otázky k žákovské

reflexi: Co jsi musel udělat proto, abys získal nějaký podpis?

Jakým způsobem jsi oslovil spolužáka?
Co jsi řekl spolužákovi, když jsi od něj získal podpis?
Byli spolužáci ochotni odpovědět na tvoje otázky?
Učitelská reflexe: Žáci vyhledávali spolužáky, hra se jim líbila a hodnotili ji slovy: „Mně se líbilo, že jsme se setkávali kamarádi“.

Příloha č.2 Obrázkové bingo - tiket

Název aktivity: Padák a překážková dráha
Pomůcky: padák, lavečky, kužely, kuželky, šátky
Cíle aktivity:

- Žák zformuluje své pocity člověka s handicapem.
- Žák zformuluje své pocity člověka vedoucího člověka s handicapem
- Žák vysvětlí, proč je důležité, aby všichni spolužáci spolupracovali při manipulaci s padákem

Popis aktivity:

- Děti se rozdělí do dvojic, dvojice se rozdělí do družstev, jeden z dvojice má zavázané oči a druhý naviguje kamaráda kam má jít, dvojice se střídají
- Žák vede nevidoucího spolužáka za ruku k metě a zase zpět
- Žák vede nevidoucího spolužáka za ruku a ten sbírá míčky z kuželů, vedoucí žák jej naviguje slovně
- Žák slovně navádí nevidoucího spolužáka na dráze kolem kuželů a zpět
- Děti drží padák s míčem a ten kutálí po padáku
- Děti drží padák a snaží se společnými silami dostat tenisový míček otvorem uprostřed padáku ven
- Děti drží padák, kterým pohybují nahoru a dolů, přitom počítají a na tři vypustí padák do výšky

Otázky k žákovské reflexi:

Co ti dělalo potíže, když jsi měl jít po dráze jako nevidomý?
Věřil jsi spolužákovi, že tě dobře vede?
Co bylo těžké, když jsi vedl nevidomého?
Co se stane, když pouštíme padák a někdo jej včas nepustí?
Učitelská reflexe: Když žáci prošli překážkovou dráhu poprvé, bylo třeba se posadit a zhodnotit, jak se šlo nevidoucím dětem. Vedoucí děti nebraly na jejich postižení žádný ohled a nevidoucí klopýtali o kužely. Děti si uvědomily, že tempo chůze musí podřídit spolužákovi, který nevidí. Děti dále pokračovaly v aktivitách s větším ohledem na druhé.

Název aktivity: Ostrovy Kouzelných Slůvek
Pomůcky: loď z kartonu, papírové postavy, pastelky, 2 ostrovy z kartonu
Cíle aktivity:

- Žák přednese básničku
- Žák vysvětlí, jak se lidé navzájem zdraví

Popis aktivity:

- Učitel přečte příběh o ostrovu Modrý Nevšímálek
- Děti se nakreslí jako námořníci a připevní do předem připravené lodi

- Dostanou za úkol najít ve třídě modrou pokladnici, nálezce ji přinese na koberec, v pokladnici jsou různé pozdravy, kterými zdravíme lidi různého věku a profesí
- Každé dítě si vezme obrázek, na kterém je nějaká postava a stoupne si do kruhu, za doprovodu básničky děti pochodují po třídě:

„Dobré slovo, vlídná věta

je klíč ke všem dveřím světa.

Klíček, který odemyká

každé srdce, co tu tiká.“

- Děti se zastaví, dvojice dětí si ukáže obrázek postavy a vhodným způsobem se pozdraví, několikrát zopakujeme
- Učitel přečte příběh o ostrovu Červený Proproděk
- Děti hledají ve třídě červenou pokladnici, nálezce ji přinese na koberec, v pokladnici jsou slova prosím, promiň, děkuji a jiná slova která se dostala do pokladnice u pirátů a ty děti vytřídí pryč (roztrhají je na malé kousíčky a vyhodí je do koše)
- Děti si zopakují báseň a přidají dva nové verše:

Děkuji a k tomu prosím,

taky já je s sebou nosím.

Otázky k žákovské

reflexi: Co se stane, když se lidé nezdraví?

Jak požádám o pomoc?

Co udělám, když někomu ublížím?

života?

Jaká tři kouzelná slůvka patří do červené pokladnice a do našeho

Učitelská reflexe:

Děti si zopakovaly různé způsoby pozdravů a dozvěděly se, kdo zdraví první a kdo na pozdrav odpovídá.

Příloha č.3:

Pohádka – Ostrovy Kouzelných slůvek

Výstupy:

Loď, Ostrovy Kouzelných Slůvek, hodnocení pohybem – žáci s kladným hodnocením si stoupnou do pravého rohu místnosti, žáci s méně kladným hodnocením si stoupnou doprostřed místnosti a žáci se záporným hodnocením si stoupnou do levého rohu místnosti.

Příloha č.4

Fotky

POHÁDKA BEZ NÁZVU

V jednom malém království žil pan král s paní královnou a měli spoustu dětí. Měli pět kluků a pět holčiček.

☉ *Umíš napočítat do pěti?*

A ty děti krále a královnu moc zlobily. Křičeli na sebe, jako kdyby to byli lvi a ne děti. Tatínek král se zlobil, že má takové neposedy. A rozhodl se, že je pošle na vychování k čarodějnici Klotyldě. Klotylda bydlela v nedalekém lese a neustále sbírala bylinky, lístečky a houby a vařila z nich čaje a polévky. A když už pan král jednou rozhodne, tak se také stane. Děti se seřadily a vyrazily k lesu. „Počkááát,“ volal za nimi král. „Ještě mám pro každého krabičku pastelek, kdyby si Klotylda chtěla odpočinout, tak si budete malovat!“ a rozdál dětem pastelky. Děti hned krabičky rozbaly a začaly vyhazovat bílé pastelky. „Bílá je na nic,“ říkaly a šup – bílé pastelky se válely po zemi. Jen jedna holčička, ta úplně nejmenší, si bílou pastelku nechala. Král se otočil a odešel. „Snad si s nimi Klotylda poradí,“ mumlal si pod vousy. Klotylda, která všechno sledovala z dálky, se moc mračila. Vůbec se chování dětí nelíbilo.

☉ *Umíš se zamračit jako Klotylda?*

Však já vám ukážu, že bílá je důležitá. Něco na vás nachystám!“ Děti se zatím přiblížily k lesu. Musely jít úzkou cestou kolem starého pařezu, tří velkých smrků až k potůčku.

☉ *Viš, jaké stromy rostou v lese?*

Najednou se v lese začala dělat velká tma. „To je divné,“ říkaly si děti. „Je teprve ráno.“ „To na nás poslala určitě Klotylda.“ „Co teď budeme dělat, jak uvidíme na cestu?“ Musíme si tu cestu nakreslit. Máme přece pastelky. Děti kreslily, ale v té tmě nebyla žádná barvička vidět. Zkoušeli červenou, zelenou i modrou. „Já se bojím, já taky, nikdy se odtud nedostaneme!“ křičely děti jedno po druhém. „Počkejte,“ volala ta nejmenší holčička, „já mám bílou pastelku – ta nám určitě pomůže.“ A opravdu, bílá barvička ve tmě malovala. Namalovala lávku přes potok a děti mohly opatrně přecházet. „Musíme se držet za ruce. Jedině tak se nikdo neztratí,“ domluvily se děti. Děti přešly potok a bílou cestičkou, kterou jim pastelka ukázala, došly až k domku čarodějnice Klotyldy.

☉ *Co musely udělat děti, aby se v lese neztratily?*

„Tak vás tady vítám. Jaká byla cesta?“ ptala se čarodějnice. Děti jí povídaly, co všechno se jim přihodilo a že je zachránila bílá pastelka, o které si myslely, že není k ničemu. „Všechno má nějaký význam,“ řekla klotylda. „I taková bílá pastelka. I to, že si musíme pomáhat. Vzít se za ruce, abychom ve tmě našli cestu. Budete si to pamatovat?“ „Budeme, budeme,“ volaly děti.

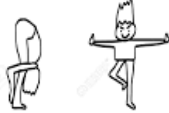

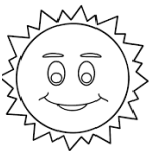

☉ *Co si měly děti pamatovat?*

Pan král a paní královna přijeli za dětmi a za Klotyldou do lesa a málem ta svá zlobidla nepoznali. Ptali se Klotyldy, jak to udělala, že děti nekřičí jako lvi a jeden druhému pomáhají. Klotylda se usmála a řekla, že k tomu stačila jedna bílá pastelka. Král s královnou se dál neptali. Vůbec tomu totiž nerozuměli, a tak šli raději spočítat svoje děti.

☉ *Čemu se divil král?*

Nakonec se všichni šťastně vrátili na zámek. Cestou se drželi za ruce a dívali se na zvířátka, která žijí v lese.

SEZNAMOVACÍ BINGO

Mám 	Mám 	Mám 	Mám
Hraji na 	Hraji 	Mám 	Mám
			
			Hraji si

OSTROVY KOUZELNÝCH SLŮVEK

V moři jsou různé ostrovy, můžete je najít na mapě a můžete je navštívit, kdy se vám zachce. Ale jsou ostrovy, které se nedají jen tak lehce najít i když máte ty nejpodrobnější mapy. Říká se jim plovoucí ostrovy. Jednou jsou na severu a jednou zase na jihu. Dnes je vzácná příležitost vypravit se na ně.

První ostrov se jmenuje **Modrý Všímálek**, vlastně Nevšímálek. Je třeba to vysvětlit. Dříve se jmenoval Všímálek, a to se na ostrově žilo velmi dobře. Lidé se řídili zásadami modré pokladnice. Nyní se však dozvíte, jak se z ostrova modrého Všímálka stal Modrý Nevšímálek. Jednou se pokladnice z ostrova ztratila, a to se na ostrově stala velká změna. Lidé o sebe skoro zakopávali, nadávali si, hádali se a co hůře, přestali se na sebe usmívat. Panovník ostrova se na to ze svého paláce díval, kroutil nad tím hlavou a velmi se trápil. Vtom si vzpomněl, že kdysi byla na ostrově Modrá pokladnice, jejíž obsah dával lidem dobré rady. Zapomněl však, co v ní bylo. Dal vyhlásit, že kdo najde pokladnici, ten se do ní může podívat a bude tím velmi bohatý. Ale nikdo krále neposlouchal a pokladnici nehledal. Král se tedy vydal na moře hledat odvážné námořníky, kteří by se tohoto úkolu nelekli. *(Děti hledají ve třídě ukrytou Modrou pokladnici.)*

Na ostrově Červený Proproděk se stala podobná věc. Král tohoto ostrova vlastnil červenou pokladnici, která skrývala kouzelná slovíčka. Pravidelně každé ráno je královský rádce předčítal obyvatelům ostrova a ti se jimi řídili. Vždy si lidé na sebe našli čas a když se jim přihodilo něco zlého, pomohla jim kouzelná slůvka vyřešit problém. Jenže jednoho dne se kouzelná slovíčka ztratila. Prý je ukradl pirát Kratimord a nikdo nevěděl, kam s nimi zmizel. Z ostrova však zmizela pohoda a klid. Když lidé něco neměli a nebo potřebovali pomoc, neuměli kouzelná slůvka, a tak si klidně brali to, co jim nepatřilo, ničili druhým jejich věci z velké závisti. Začalo růst násilí a lidé nechtěli vycházet z domu. Král byl velmi nešťastný. Vzpomněl si sice na Červenou pokladnici, ale nevěděl už, co skrývala. Věděl však, že slůvka udržovala pořádek v jeho zemi. Nenašel se nikdo, kdo by se vydal hledat ztracenou pokladnici. A tak hledal král námořníky na širém moři, kteří budou stateční a rádi udělají něco pro druhé lidi. *(Děti hledají ve třídě Červenou pokladnici.)*

